

og Ladningen af andre Skibe om Søndagen foruden af Dampskibe, har jeg meent, at den Stemning, der ikke forstyrres ved, at man løfter og lader et „Dampskib“, vilde heller ikke forstyrres ved, at man løfter og lader et andet Skib. Det er en Distinction, som jeg heller ikke har kunnet indsee var rigtig. Jeg er maaskee ingen competent Dommer i saa Henseende; thi mig stöder det ikke, enten man løfter det ene eller det andet Skib. Jeg finder, at, naar man vil tillade Dampskibe at løfte og lade, saa er der virkelig ingen Grund til at forbyde det for andre Skibe. Den Grund, der skulde være til at forbyde dette, var jo den Kjørsel, som maatte følge deraf; men, naar vi komme til § 3, saa vil det ærede Thing see, at al Arbeidskørsel skal være forbudt; der kan altsaa ikke løftes og lades ved Hjælp af Bogne, der kan kun løftes og lades, forsaavidt det kan undgaaes at bruge Kjørsel, og det troer jeg virkelig ikke er rigtigt at forbyde, medmindre man ogsaa vil forbyde det med Hensyn til Dampskibe. Den høitærede Justitsminister gjorde en Bemærkning med Hensyn til, at det sidste Punctum i § 2 i den nu gjældende Lov ikke var bibeholdt, hvori der staaer: „at de Arbeider, som ovenfor ere omtalte, skulde dog paa den Tid, da Gudstjenesten finder Sted, ikke kunne foretages, uden naar særlig Nødvendighed kræver det Mødsatte“; men i saa Henseende gjælder den samme Bemærkning, som jeg tidligere har anført, nemlig, at derved kan optaae Tvivl om, hvad der er særlig Nødvendighed? Her komme vi atter ind paa en vilkaarlig Fortolkning af, hvad der er „nødvendigt“, „særdeles nødvendigt“, „almeengyldigt“ o. s. v., hvorved man ikke alene ikke opnaaer det Allermindste, men hvorved man derimod giver de vedkommende Embedsmænd, der have Drift til at forvolde Bryderier og Ubøhageligheder, Leilighed til at hænge sig i saabanne aldeles vage, tvetydige og ubestemte Udtryk. Det er Grunden, hvorfor jeg ikke har troet at burde holde paa denne Sætning.

**N. Winther:** Maa jeg ikke bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

**Formanden:** Den ærede Rigsdagsmand kan faae Ordet, saa tidt han vil, uden at det

behøver at være for en personlig Bemærkning; men den ærede Rigsdagsmands Tour til at faae Ordet er endnu ikke kommen.

**N. Andersen:** Hvad der har foranlediget mig til nu at begjære Ordet, er, at jeg har begjært Ordet to Gange i andre Sager, men ikke har været saa heldig at faae det. Den første Gang var i Anledning af Lovforslaget om Skolelærernes Underviisningsfrihed, og da blev Forslaget netop taget tilbage, da jeg skulde have høvt Ordet; og den anden Gang fik jeg ikke Ordet, da der netop blev vedtaget Afslutning, ligesom jeg skulde have Ordet. At jeg nu har begjært Ordet, er sandelig ikke, fordi jeg har troet, at der ikke er talt tilstrækkeligt; men det er snarere fordi det forekommer mig, at der er talt altfor meget. Det forekommer mig nemlig at være aldeles klart for Enhver, der har et lille Korn af, hvad man kalder sund Mennekesforstand, at de Love, som ikke fremme det Gode, men fremme det Onde, dem skulle vi see at blive af med saasnart som muligt, og det er en af det Slags Love, som her foreligger. Det forekommer mig forunderligt, naar man hører den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), som er en af Geistlighedens Ypperste, nære Frygt for og næsten blive bange for Arbejde, da det dog netop hedder, at vi skulle bede og arbejde; og jeg troer virkelig, at man kommer snarere til at lære at bede ved at arbejde, end ved at drive sin Tid ørkesløst bort. Det har jo Enhver Lov til, hvem der vil. Derfor skulde jeg anbefale dem, der ønske Frihed og ville unde alle Andre, hvad de selv ønske, at stemme for, at vi maae faae saamegen Frihed, som muligt. Jeg skal iøvrigt ikke trætte det ærede Thing med flere Ord i den Henseende.

**Formanden:** Rigsdagsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) har Ordet.

**H. M. Petersen:** Da det, jeg vilde udtale, allerede er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), saa frasalder jeg Ordet.

**Formanden:** Rigsdagsmanden for Færøerne (N. Winther) har Ordet.

**N. Winther:** Naar den ærede Rigsdags-